

dens Underklasser, men denne Lov siger selv, at de Folk, der her er Tale om, ikke kunne komme i Betragtning. Denne Lov angaar jo nemlig kun dem, som have oppebaaret Lønninger i følge Lov om Lønning ved Søeren af 25de Juli 1867 — altsaa de, som have oppebaaret Lønninger ved Søeren før Loven af 25de Juli 1867 eller før Loven om Lønninger ved Søermet af 15de Maj 1868, ere ikke komne i Betragtning. Det forekommer mig, at der er lige saa god Grund til, at dette ringe Antal Mennesker, som jo ere de svageste af disse Pensionister, og som jo have tjent Landet lige saa godt som alle de øvrige, ogsaa burde være komne i Betragtning og have nydt den samme Pensionsforhøjelse som de øvrige. For disse Folks Bedkommende, som høre ind under Loven af 8de Maj 1894, skal Pensionen beregnes efter Reglerne i Loven af 20de November 1876, men saaledes skal den ikke beregnes for de Folk, der her er Tale om, dem skal der kun gives et simpelt Tillæg af 15 pCt. For de øvrige betyder det ikke saa lidt mere, at deres Pension beregnes efter Loven af 20de November 1876; det er et betydeligt højere Tillæg til Pensionen, de saa, og jeg kunde derfor meget ønske, at det høje Ting under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag vilde forhøje denne Bevilling til disse pensionsberettigede, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Finansminister vilde slutte sig dertil. Det forekommer mig, at selv om man fordoblede denne Forhøjelse af Pensionen, saa blev det et saa ringe Beløb, og det drejede sig om saa ganske saa Mennesker, som ere i en meget høj Alder, og som næppe ville leve ret mange Aar, at der ikke er nogen særlig Grund til at fryde dem til Side, da de med dem ligestillede ved en tidligere Lov have faaet en Forhøjelse i deres Pension, som er betydelig mere end den, der bliver lovet dem her, og jeg vil ligeledes tillade mig at henstille til det Udvalg, der bliver nedsat angaaende Finanslovsforslaget, at tage denne Sag under velvillig Overvejelse og bidrage til, at denne Sum kan blive forhøjet.

Første Viceformand (Sehested):

Da Tiden er saa langt fremrykket, og der endnu er indtegnet en Del Talere, skal jeg afbryde Forhandlingen for i Dag.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

Mødet hævet Kl. 4.55.

Fire og fyrretyvende Møde.

Tirsdagen den 17de Marts 1896, Kl. 1 $\frac{1}{2}$

Protokollen for forrige Møde blev op- læst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

Forhandlingen genoptoges.

Oet. Hansen: Jeg skal kun omtale en enkelt Post paa Finanslovsforslaget, nemlig, Nr. 12 i § 8: „Afgift af „Berlingske politiske og Avertissements-tidende“ for Rænderaaret 1896: 40,000 Kr.“ Den højtærede Indenrigsminister sagde i Gaar, at det var et Principspørgsmaal af ikke ringe Betydning, og det fik den ærede Minister frem paa den Maade, at ifølge Grundlovens § 27 er det Kongen, som, enten umiddelbart eller gennem vedkommende Regeringsmyndigheder, giver Bevillinger og Undtagelser fra Lovene; da derfor Spørgs-

Rettlelse.

Sp. 1216, L. 8 f. o.: „400,000 Kr.“, las: „4 Mill. Kr.“